

---

## Het bijbelboek Ezechiël

---

De afgelopen week ben ik begonnen met het bestuderen van het bijbelboek Ezechiël, iets wat ik al lang van plan was. Het boek Ezechiël is een boek waar ik me op de één of andere manier al langer toe aangetrokken voelde, vaak kwam ik in mijn stille tijden er automatisch in terecht. Omdat het goed is om het boek eerst helemaal een keer te lezen, ben ik daar mee begonnen. In dit stukje wil ik jullie wat van de gedachten delen die ik had tijdens het lezen hiervan.

Eerst even wat achtergrondinformatie. Ezechiël was een door God geroepen profeet; iemand die namens God sprak tot de Israëlieten gericht die in ballingschap waren weggevoerd. Over de in-ballingschap-voering kunnen we lezen in II Kronieken 36. We lezen in de versen 5 t/m 10 het volgende:

"Jokakim was vijftwintig jaar oud, toen hij koning werd, en hij regeerde elf jaar in Jeruzalem. Hij deed wat kwaad is in de ogen van de Here, zijn God. Nebukadnessar, de koning van Babel, trok tegen hem op en boeide hem met twee koperen ketenen om hem naar Babel te voeren. Een deel van het gerei van het huis des Heren bracht Nebukadnessar naar Babel en hij plaatste het in zijn paleis te Babel. Het overige van de geschiedenis van Jokakim, de gruwelen die hij bedreven heeft, en het kwaad dat in hem gevonden werd, zie, dit is beschreven in het boek der koningen van Israël en van Juda. Zijn zoon Jokakin werd koning in zijn plaats.

Jokakin was achttien jaar oud, toen hij koning werd; hij regeerde drie maanden en tien dagen in Jeruzalem. Hij deed wat kwaad is in de ogen des Heren. In het daarop volgende jaar liet koning Nebukadnessar hem naar Babel brengen met het kostbare gerei van het huis des Heren. En hij maakte zijn bloedverwant Sedekia koning over Juda en Jeruzalem."

Ezechiël spreekt tegen tegen de Israëlieten die samen met Jokakim en later Jokakin weggevoerd werden naar Babel (Lees hiervoor o.a. ook II Koningen 24:8-17). Hij spreekt Gods oordelen uit over Israël, de oordelen die de Israëlieten over zich hebben gehaald door hun ongehoorzaamheid, afgoderij, immoraliteit, enz. Dit lezen we in de eerste 24 hoofdstukken van het boek Ezechiël. Dat deze oordelen ook werkelijk plaats hebben gevonden lezen we in II Kronieken 36 en wel in de versen 15 t/m 19. Hierin lezen we het volgende:

"De Here, de God hunner vaders, zond wel zijn boden tot hen, vroeg en laat, want Hij ontfermde Zich over zijn volk en zijn woning, maar zij bespotten de boden Gods, verachtten zijn woorden en hoonden zijn profeten, totdat de gramschap des Heren zich zozeer tegen zijn volk verhief, dat geen herstel meer mogelijk was. Hij deed de koning der Chaldeeën tegen hen optrekken, deze doodde hun jongelingen met het zwaard in hun heiligdom, en hij spaarde jongeling noch maagd, oude noch grijsaard; alles gaf Hij in zijn macht. Al het gerei van het huis Gods, het grote en het kleine, de schatten van het huis des Heren en de schatten van de koning en van zijn vorsten, alles bracht hij naar Babel."

We lezen in deze versen dat de Israëlieten niet meer naar God wilden luisteren die door zijn boden (de profeten) tot hen sprak. God probeerde zich over zijn volk te ontfermen, maar ze "bespotten de boden Gods, verachtten zijn woorden en hoonden zijn profeten, totdat de gramschap des Heren zich zozeer tegen zijn volk verhief, dat geen herstel meer mogelijk was."

Ezechiël spreekt tegen de in ballingschap gevoerde Israëlieten profetieën t.a.v. de oordelen Gods over Israël uit. We lezen hier vooral over in de eerste 24 hoofdstukken van het boek Ezechiël. In latere hoofdstukken spreekt Ezechiël ook profetieën uit over andere landen, zoals Egypte. Ik wil nu wat dingen vertellen die me opvielen bij het lezen van de eerste 35 hoofdstukken van Ezechiël.

Het roepingsvisioen van Ezechiël in het hoofdstuk is erg indrukwekkend. Uitvoerig wordt het visioen beschreven dat Ezechiël kreeg. Deze beschrijving komt heel raar over, maar is wel indrukwekkend. Bij het zien van het visioen reageert Ezechiël op dezelfde manier als Jesaja, die in Jesaja 6 een visioen van de Here krijgt, hij valt op zijn aangezicht: "Aldus was het voorkomen der verschijning van de heerlijkheid des Heren. Toen ik haar zag, viel ik op mijn aangezicht en ik hoorde de stem van Een, die sprak."

In Hoofdstuk 2 lezen we dat God Ezechiël zendt naar de Israëlieten, we lezen: "Hij zeide tot mij: Mensenkind, Ik zend u tot de Israëlieten, de opstandige volken die tegen Mij in opstand gekomen zijn; zij en hun vaders zijn van Mij afgefallen tot op deze eigen

dag; zelfs de kinderen zijn stug van aangezicht en verstokt van hart. Ik zend u tot hen, en gij zult tot hen zeggen: Zo zegt de Here Here."

In de hoofdstukken daarna lezen we over de oordelen die God over de Israëlieten gaat brengen. Ezechiël krijgt vaak de opdracht om die oordelen uit te beelden voor de ogen van de Israëlieten. Zo moet hij in hoofdstuk 4 de stad Jeruzalem tekenen en de belegering van de stad uitbeelden door schansen, wallen en legerkampen er om heen aan te brengen. Dan moet hij een aantal dagen op zijn linkerzijde liggen en een aantal dagen op zijn rechterzijde. De aantallen dagen komen overeen met het aantal dagen "van de ongerechtigheid van Israel en Judea".

Wat echt opvalt is dat Ezechiël tussen God en de Israëlieten in staat. God spreekt tot Ezechiël over wat hij tot de Israëlieten moet zeggen en Ezechiël spreekt die dingen uit tegen het volk. Zo spreekt God tegen het volk door Ezechiël. God laat vaak dingen zien

aan Ezechiël, zo neemt Hij Ezechiël "in de Geest" mee naar Jeruzalem, waar Hij Gods oordeel ook plaats ziet vinden. Dit waarschijnlijk ook om Ezechiël duidelijk te maken wat hij tegen de Israëlieten moet zeggen.

Het boek Ezechiël laat een bepaald deel van het karakter van God heel duidelijk zijn, nl. zijn Heiligheid, die zich uit in oordelen over de Israëlieten. Aan de andere kant beschrijft Ezechiël ook heel duidelijk de wandel van de Israëlieten die geleid heeft tot de oordelen Gods. In Ezechiël 22 lezen we hierover. De versen 23 t/m 31 spreken hierover :

"Het woord des Heren kwam tot mij: Mensenkind, zeg tot het land: Gij zijt een land, dat niet bevochtigd noch door regen gedrenkt is ten dage van de gramschap; waar de vorsten zijn als een brullende leeuw, die zijn prooi verscheurd: mensen verslinden zij, schatten en kostbaarheden roven zij weg, het aantal weduwen vermeerderen zij er. Zijn priesters doen mijn wet geweld aan en ontwijden mijn heilige dingen; tussen heilig en onheilig maken zij geen onderscheid, het verschil tussen onrein en rein onderwijzen zij niet, en voor mijn sabatten sluiten zij hun ogen; zo word Ik te midden van hen ontheiligd. De oversten zijn er als roofgierige wolven, die bloed vergieten en mensen in het verderf storten om zichzelf te bevoordelen. En zijn profeten bepleisteren voor hen met kalk: zij schouwen bedrieglijke dingen en voorspellen leugen; zij zeggen: Zo zegt de Here Here - terwijl de Here niet gesproken heeft. Het volk des lands maakt zich schuldig aan afpersing en pleegt roof; het onderdrukt de arme en behoeftige, en de vreemdeling doet het tegen alle recht geweld aan. Ik heb onder hen gezocht naar iemand, die een muur zou kunnen optrekken en voor mijn aangezicht op de bres zou kunnen staan ten behoeve van het land, zodat Ik het niet zou verwoesten, maar Ik heb hem niet gevonden. Daarom heb ik mijn gramschap over hen uitgestort; met het vuur van mijn verbolgenheid heb ik hen verteerd; hun wandel heb Ik op hun hoofd doen neerkomen - luidt het woord van de Here Here."

Dit laatste gedeelte heeft me al eerder heel erg aangesproken. Ik wil wel eerlijk wezen. Toen ik dit las dacht ik aan ons eigen land. Ook wij leven in een land waarin God op een vreselijk manier onteerd wordt. Ook wij lezen dagelijks in de krant over moord, diefstal, echtbreuk, prostitutie. Al die dingen zien we om ons heen. We zijn echt niet beter als de Israëlieten indertijd. Ook de kerk van tegenwoordig spreekt vele dingen namens de Here, die Hij niet gesproken heeft. De kerk is vaak meer vol van ZuidAfrika, zuivere koffie en menselijke gerechtigheid dan van Gods gerechtigheid in Jezus Christus en van het werkelijk gehoorzamen van Hem met ons gehele hart. Ik bedacht me, wat er ook een vreselijk oordeel ligt op ons land. Het deed me vreselijk verdriet dat te realiseren. God is niet veranderd, ook zijn Heiligheid niet.

Ik realiseerde me dat wij die mensen kunnen zijn die voor Gods aangezicht op de bres gaan staan voor ons land. God wil ons gebruiken daarvoor, ten tijde van de Israëlieten zocht Hij naar zo iemand, maar kon hem niet vinden. Laten we bidden dat God de harten verzacht in Nederland. laten we bidden dat hij een ommekeer geeft. Laten we bidden dat God ons gebruikt om verandering te brengen, dat Hij onze woorden Zijn Autoriteit geeft. God kan en wil ons gebruiken. Wij moeten ons overgeven aan Hem.

"Wees heilig, want Ik ben Heilig." Laten we ook onszelf onderzoeken, of wij niet deel hebben aan de verschrikkingen om ons heen. God behoedde ons ervoor om er ook maar zijdelings bij betrokken te zijn. God wil dat we heilig leven.

Dat was het voor deze keer. Er viel me nog veel meer op bij het lezen van Ezechiël, later zal ik daar meer over schrijven. De dingen die ik geschreven heb hebben mijn hart geraakt, het is mijn gebed dat ze ook jullie hart zullen raken.

Sybrandus.